

Bruxelles, den 28. februar 2019
(OR. en)

6946/19

**Interinstitutionel sag:
2018/0107(COD)**

JAI 226
COPEN 80
CYBER 62
ENFOPOL 105
DROIPEN 28
JAIEX 31
DAPIX 82
EJUSTICE 32
MI 209
TELECOM 98
DATAPROTECT 66
CODEC 557

NOTE

---

fra:	formandskabet
til:	Rådet
Tidl. dok. nr.:	6284/19
Komm. dok. nr.:	8115/18
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om harmoniserede regler for udpegning af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager - Generel indstilling

---

INDLEDNING

1. Den 17. april 2018 vedtog Kommissionen ovennævnte forslag med artikel 53 og 62 i TEUF som retsgrundlag og fremsendte det til Rådet og Europa-Parlamentet. Udkastet til direktiv fungerer som redskab til at imødegå risikoen for forskellige nationale tilgange til bevismateriale i straffesager, idet det fastsætter regler for udpegning af retlige repræsentanter for tjenesteudbydere.

2. Forslaget sigter mod at harmonisere de forskellige nationale tilgange, der i øjeblikket omfatter: tildeling af national kompetence i forhold til en tjenesteudbyder på grundlag af dennes hovedsæde, det sted, hvor denne udbyder sine tjenester, eller det sted, hvor dennes data befinder sig, udvidelse af håndhæveskompetencen (ekstraterritorialitet) eller anmodning om, at der udpeges en særlig repræsentant for visse tjenesteudbydere for den pågældende medlemsstat.
3. Den retlige repræsentant bør være bosiddende eller etableret i én af de medlemsstater, hvor tjenesteudbyderen er etableret eller udbyder sine tjenester, og dennes forpligtelser begrænser sig udelukkende til at modtage og overholde afgørelser og kendelser truffet af de kompetente myndigheder i en medlemsstat, og de kan underkastes fuldbyrdelsesprocedurer.
4. Den 18. oktober 2018 opfordrede Det Europæiske Råd¹ til, at der findes en løsning, som sikrer hurtig og effektiv grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale for effektivt at bekæmpe terrorisme og anden alvorlig og organiseret kriminalitet, både i EU og på internationalt plan. Det understregede, at Kommissionens forslag om elektronisk bevismateriale bør vedtages inden udgangen af den nuværende valgperiode.
5. I Europa-Parlamentet blev Birgit Sippel (LIBE, S&D) udpeget til ordfører den 24. maj 2018. LIBE-udvalget drøftede forslaget den 11. juni 2018 og har afholdt flere møder og høringer, herunder en offentlig høring den 27. november 2018. Der er ikke fastlagt nogen tidsplan for vedtagelsen af betænkningen.
6. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog sin udtalelse den 12. juli 2018².

II. ARBEJDET I RÅDET

7. Kommissionen forelagde forslaget for Gruppen vedrørende Samarbejde i Straffesager den 27. april 2018, hvorpå der fulgte en gennemgang af udkastet til direktiv artikel for artikel og en udveksling af synspunkter om konsekvensanalysen i gruppen den 7.-8. maj 2018. Generelt blev både konsekvensanalysen og forslaget positivt modtaget af delegationerne.

---

¹ EUCO 13/18, punkt 9.

² 11533/18.

8. Drøftelserne var fortrinsvis centreret omkring de udvælgelseskriterier, Kommissionen har foreslået, med henblik på tjenesteudbyderens udpegning af en retlig repræsentation i Unionen til modtagelse, overholdelse og håndhævelse af afgørelser og kendelser udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder samt sanktioner for manglende overholdelse af forpligtelserne i henhold til direktivet.
9. Gennemgangen af forslaget i gruppen foregik under det bulgarske, østrigske og rumænske formandskab. Der blev holdt seks møder, der mandede ud i tre reviderede udgaver af direktivforslaget. Resultatet af disse drøftelser er sammen med det skriftlige input fra delegationerne og deres forbehold med hensyn til teksten afspejlet i den reviderede kompromistekst fra formandskabet i bilaget. Betragtningerne er blevet tilpasset for at afspejle ændringer i de materielle bestemmelser. Alle ændringer i forhold til Kommissionens forslag er angivet med **fed skrift** (ny tekst) eller [...] (udgået tekst).
10. Drøftelserne blev afsluttet den 18. februar 2019 med henblik på at fremsende kompromisteksten i bilaget til vedtagelse som generel indstilling på den kommende samling i Rådet (retlige og indre anliggender) den 7. og 8. marts 2019.

III. KONKLUSION

11. Teksten i bilaget afspejler formandskabets og medlemsstaternes indsats for at finde et kompromis.
12. Den 27. februar nåede De Faste Repræsentanters Komité til enighed om kompromisteksten fra formandskabet, jf. bilaget til denne note, med kun én teknisk ændring som foreslået af den tjekkiske delegation.
13. Rådet opfordres derfor til at nå frem til en generel indstilling vedrørende denne tekst, som vil udgøre grundlaget for forhandlingerne med Europa-Parlamentet inden for rammerne af den almindelige lovgivningsprocedure (artikel 294 i TEUF).

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV**om harmoniserede regler for udpegning af retlige repræsentanter med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53 og 62,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Netværksbaserede tjenester kan i princippet leveres fra et hvilket som helst sted og kræver ikke, at der findes en fysisk infrastruktur, et forretningssted eller medarbejdere i det land, hvor tjenesterne udbydes, eller i det indre marked som helhed. Som følge heraf kan det være svært at anvende og håndhæve forpligtelser, der er fastlagt i national ret og EU-retten, og som finder anvendelse på de pågældende tjenesteudbydere, navnlig pligten til at efterleve en kendelse eller en afgørelse udstedt af en judiciel myndighed. Dette er især tilfældet i strafferetten, hvor medlemsstaternes myndigheder har vanskeligt ved at forkynde, sikre efterlevelse og håndhæve deres afgørelser, navnlig når de omhandlede tjenester leveres uden for deres område.

---

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

- (2) På denne baggrund har medlemsstaterne truffet en række uens foranstaltninger til mere effektiv anvendelse og håndhævelse af deres lovgivning. Dette omfatter foranstaltninger til henvendelse til tjenesteudbydere for at indsamle elektronisk bevismateriale, som er relevant for straffesager.
- (3) Til det formål har visse medlemsstater vedtaget eller overvejer at vedtage lovgivning, der påbyder en række tjenesteudbydere, der udbyder tjenester på medlemsstatens område, at etablere en obligatorisk retlig repræsentation på dette område. Sådanne krav skaber hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser i det indre marked.
- (4) Der er en betydelig risiko for, at andre medlemsstater vil forsøge at afhjælpe eksisterende mangler i forbindelse med indsamlingen af bevismateriale i straffesager ved i mangel af en EU-tilgang at pålægge uens nationale forpligtelser. Dette vil uvægerligt skabe yderligere hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser i det indre marked.
- (5) Under de nuværende omstændigheder påvirker den deraf følgende retsusikkerhed både tjenesteudbydere og nationale myndigheder. Uens og muligvis konfliktende forpligtelser pålægges tjenesteudbydere, der er etableret i eller udbyder deres tjenester i forskellige medlemsstater, hvori de også underlægges forskellige sanktionsordninger i tilfælde af overtrædelser. Disse divergerende strafferetlige rammer vil sandsynligvis blive yderligere forskellige på grund af kommunikations- og informationssamfundstjenesternes stigende betydning for vores dagligdag og i samfundet. Ovenstående udgør ikke alene en hindring for et velfungerende indre marked, men medfører også problemer for Unionens etablering af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og dettes korrekte funktionsmåde.

- (6) For at undgå denne fragmentering og sikre, at virksomheder, der drives i det indre marked, er underlagt de samme eller ensartede forpligtelser, har Unionen vedtaget en række retsakter på tilknyttede områder såsom databeskyttelse⁴. For at hæve beskyttelsesniveauet for de registrerede bestemmes det i reglerne i den generelle forordning om databeskyttelse⁵, at dataansvarlige og databehandlere, der ikke er etableret i Unionen, men udbyder varer eller tjenester til enkeltpersoner i Unionen eller overvåger disses adfærd, hvis deres adfærd foregår i Unionen, skal udpege en retlig repræsentant i Unionen, medmindre behandlingen er lejlighedsvis, ikke i stort omfang omfatter behandling af særlige kategorier af oplysninger eller behandling af personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser og sandsynligvis ikke indebærer en risiko for fysiske personers rettigheder eller frihedsrettigheder under hensyntagen til behandlingens karakter, sammenhæng, omfang og formål, eller medmindre den dataansvarlige er en offentlig myndighed eller et offentligt organ.
- (7) Fastlæggelsen af harmoniserede regler om visse tjenesteudbyderes retlige repræsentation i Unionen til modtagelse, overholdelse og håndhævelse af afgørelser udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager bør fjerne de eksisterende hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser og forebygge, at der fremover indføres uens nationale tilgange i den henseende. Der bør indføres ensartede spilleregler for alle tjenesteudbydere. **Dette bør ikke berøre forpligtelser for tjenesteudbydere, der udspringer af anden EU-lovgivning.** Desuden bør en mere effektiv retshåndhævelse i straffesager inden for det fælles område med frihed, sikkerhed og retfærdighed lattes.

---

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 95/46/EF](#) af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31). Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2016/679](#) af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1). Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv 2002/58/EF](#) af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om privatlivets fred og elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2016/679](#) af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- (8) Den pågældende retlige repræsentant bør tjene som modtager af nationale kendelser og afgørelser og af kendelser og afgørelser, der er truffet i medfør af EU-retlige instrumenter, [...] **der falder** ind under anvendelsesområdet for afsnit V, kapitel 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager, **herunder når disse kendelser og afgørelser fremsendes i form af et certifikat**. Dette omfatter både instrumenter, der tillader direkte forkyndelse af kendelser i grænseoverskridende situationer for tjenesteudbyderen **eller dennes retlige repræsentant, som f.eks. [forordningen om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager ("forordningen")⁶], og andre instrumenter [...]** med henblik på retligt samarbejde der gælder for [...] medlemsstaterne, navnlig dem, der falder ind under anvendelsesområdet for [...] afsnit V, kapitel 4, såsom direktivet om den europæiske efterforskningskendelse⁷ og konventionen fra 2000 om gensidig retshjælp⁸. Benyttelse af den retlige repræsentant bør ske efter de procedurer, der er fastsat i instrumenter og lovgivning, der gælder for retslige procedurer. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvori den retlige repræsentant er bosiddende eller etableret, bør handle i overensstemmelse med den rolle, der er fastlagt for vedkommende i det respektive instrument, såfremt dennes inddragelse er påtænkt.

---

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske editions- og sikringskendelser om elektronisk bevismateriale i straffesager.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1).

⁸ Rådets retsakt af 29. maj 2000 om udarbejdelse i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union af konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 197 af 12.7.2000, s. 1) og protokollen hertil, (EFT C 326 af 21.11.2001, s. 2).

- (9) Medlemsstaterne sikrer, at **tjenesteudbydere** forpligtes til at udpege en retlig repræsentant [...] **senest [seks måneder efter fristen for gennemførelse af dette direktiv]**, eller fra det øjeblik, tjenesteudbyderen påbegynder udbuddet af tjenester i Unionen, for de tjenesteudbyderes vedkommende, som påbegynder udbuddet af tjenester efter **[seks måneder efter [...] fristen for gennemførelse af dette direktiv]**.
- (10) Pligten til at udpege en retlig repræsentant bør gælde tjenesteudbydere, som udbyder tjenester i Unionen, dvs. i en eller flere medlemsstater. Situationer, hvor en tjenesteudbyder er etableret på en medlemsstats område og alene udbyder tjenester på denne medlemsstats område, bør ikke være omfattet af direktivet.
- (11) Uanset udpegningen af en retlig repræsentant bør medlemsstaterne fortsat kunne henvende sig til tjenesteudbydere med forretningssted på deres område, uanset om det er i rent nationale situationer, og uanset om det er efter modtagelse af en anmodning om bistand i henhold til retlige instrumenter om gensidig retshjælp og om gensidig anerkendelse i straffesager. **Ligeledes bør medlemsstaterne fortsat kunne henvende sig til de medlemsstater, hvor tjenesteudbyderne er etableret, med instrumenter, der falder ind under anvendelsesområdet for afsnit V, kapitel 4, såsom direktivet om den europæiske efterforskningskendelse og konventionen fra 2000 om gensidig retshjælp.**
- (12) Bestemmelsen af, om en tjenesteudbyder udbyder tjenester i Unionen, kræver en vurdering af, om tjenesteudbyderen tillader fysiske eller juridiske personer i Unionen at benytte vedkommendes tjenester. Det forhold alene, at en onlinegrænseflade er tilgængelig (f.eks. at tjenesteudbyderens eller en formidlers websted eller en e-mailadresse og andre kontaktoplysninger er tilgængelige), bør imidlertid ikke være en tilstrækkelig betingelse for at anvende direktivet herpå.

- (13) Det bør også være relevant for bestemmelsen af dette direktivs anvendelsesområde, om der foreligger en væsentlig tilknytning til Unionen. Når tjenesteudbyderen har et forretningssted i Unionen, bør tilknytningen til Unionen betragtes som væsentlig. Hvis tjenesteudbyderen ikke er etableret i Unionen, bør kriteriet om en væsentlig tilknytning [...] **baseres på specifikke faktuelle kriterier som f.eks.** et betydeligt antal brugere i en eller flere medlemsstater eller målretning af aktiviteter mod en eller flere medlemsstater. Målretningen af aktiviteter mod en eller flere medlemsstater kan bestemmes på baggrund af alle relevante omstændigheder, herunder faktorer som anvendelse af et sprog eller en valuta, der normalt benyttes i den pågældende medlemsstat, eller muligheden for at bestille varer eller tjenesteydelser. Målretningen af aktiviteter mod en medlemsstat kan også udledes af, at en applikation ("app") er tilgængelig i den pågældende nationale appbutik, at der annonceres lokalt eller reklameres på en medlemsstats sprog, eller at kunderelationer håndteres, f.eks. at kundeservicen varetages, på det sprog, der normalt tales i denne medlemsstat. Der er også formodning om væsentlig tilknytning, når en tjenesteudbyder retter sine aktiviteter mod en eller flere medlemsstater som fastsat i artikel 17, stk. 1, litra c), i forordning nr. 1215/2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område. På den anden side kan leveringen af tjenesten alene med henblik på overholdelse af forbuddet mod forskelsbehandling som fastsat i forordning (EU) 2018/302⁹ ikke i sig selv anses for at udgøre målretning af aktiviteter mod et givet område inden for Unionen. De samme overvejelser bør lægges til grund ved bestemmelsen af, om en tjenesteudbyder udbyder tjenester i en medlemsstat.

---

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2018/302](#) af 28. februar 2018 om imødegåelse af uberettiget geoblokering og andre former for forskelsbehandling på grundlag af kundernes nationalitet, bopæl eller hjemsted i det indre marked og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og (EU) 2017/2394 og af direktiv 2009/22/EF (EUT L 601 af 2.3.2018, s. 1).

- (14) Tjenesteudbydere, som har pligt til at udpege en retlig repræsentant, bør til formålet kunne vælge et eksisterende forretningssted i en medlemsstat, herunder en juridisk enhed, en filial, et agentur, et kontor eller deres eget hovedsæde, og også udpege mere end én retlig repræsentant. **Den retlige repræsentant kan også være en tredjepart, som flere tjenesteudbydere kan deles om, især små og mellemstore virksomheder.** Ikke desto mindre bør en koncern ikke tvinges til at udpege flere repræsentanter, dvs. en for hver af koncernens enkelte virksomheder, **men kan udpege én retlig repræsentant for koncernen.** Forskellige EU-retlige instrumenter, [...] **der falder** ind under anvendelsesområdet for afsnit V, kapitel 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder anvendelse i relationerne mellem medlemsstaterne i forbindelse med indsamling af bevismateriale i straffesager. På grund af denne "variable geometri", der kendetegner det fælles strafferetlige område, er der behov for at sikre, at direktivet ikke medvirker til, at der opstår yderligere uligheder eller hindringer for leveringen af tjenesteydelser i det indre marked, ved at det tillader tjenesteudbydere, der udbyder tjenester i en medlemsstat, som ikke deltager i de relevante retlige instrumenter, at udpege en retlig repræsentant i denne medlemsstat, idet dette ikke ville løse problemet. Derfor bør der udpeges mindst én repræsentant i en medlemsstat, som deltager i de relevante EU-retlige instrumenter, for at undgå risikoen for at svække effektiviteten af den udpegning, som er fastlagt i dette direktiv, og for at udnytte synergieffekten ved at have en retlig repræsentant til at modtage, overholde og håndhæve afgørelser og kendelser, der er udstedt med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager, herunder i henhold til [forordningen], **direktivet om den europæiske efterforskningskendelse** eller konventionen fra 2000 om gensidig retshjælp. Ved udpegning af en retlig repræsentant, hvilket også kan benyttes til at sikre overholdelse af nationale lovkrav, udnyttes synergieffekten endvidere ved at have en klar modtager hos tjenesteudbyderen af henvendelser om indsamling af bevismateriale i straffesager.

- (15) Tjenesteudbydere bør frit kunne vælge den medlemsstat, hvori de udpeger deres retlige repræsentant, og medlemsstaterne må ikke begrænse dette frie valg, f.eks. ved at pålægge tjenesteudbyderen en pligt til at udpege den retlige repræsentant på den pågældende medlemsstats område. Men direktivet indeholder også visse begrænsninger med hensyn til dette frie valg for tjenesteudbyderne, navnlig at den retlige repræsentant bør etableres i en medlemsstat, hvor tjenesteudbyderen leverer tjenester eller er etableret, og at der er pligt til at udpege en retlig repræsentant i en af de medlemsstater, der deltager i et retsligt samarbejdsinstrument, [...] **der falder ind under afsnit V i traktaten. Udpegningen af en retlig repræsentant bør ikke i sig selv anses for at udgøre en etablering af tjenesteudbyderen.**
- (16) De tjenesteudbydere, der er mest relevante i forbindelse med indsamling af bevismateriale i straffesager, er udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og specifikke udbydere af informationssamfundstjenester, som letter samspillet mellem brugerne. Dermed bør begge grupper være omfattet af dette direktiv. Udbydere af elektroniske kommunikationstjenester defineres i forslaget til direktiv om en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation. De omfatter interpersonelle kommunikationstjenester såsom internettelefoni, beskedtjenester og webbaserede e-posttjenester. **Dette direktiv bør også finde anvendelse på andre [...] tjenesteudbydere i informationssamfundet[...] i den i direktiv (EU) 2015/1535 anvendte betydning, som [...] ikke betragtes som udbydere af elektroniske kommunikationstjenester[...], men som giver deres brugere mulighed for at kommunikere med hinanden, eller som tilbyder deres brugere tjenester, som kan bruges til at behandle eller lagre data på deres vegne. Dette bør være i overensstemmelse med formuleringen i Budapestkonventionen om IT-kriminalitet. Ved databehandling bør forstås databehandling i teknisk forstand som tilvejebringelse eller manipulation af data, dvs. tekniske operationer, hvorved data frembringes eller ændres ved hjælp af computerregnekraft.**

De kategorier af tjenesteudbydere, som er omfattet her, er f.eks. onlinemarkedspladser [...] der giver forbrugere [...] og virksomheder [...] mulighed for at kommunikere med hinanden og andre hostingtjenester, herunder hvor tjenesten leveres via cloudcomputing, samt onlinespilleplatforme og onlinespilplatforme. Såfremt en tjenesteudbyder i informationssamfundet ikke giver sine brugere mulighed for at kommunikere med hinanden, men kun med tjenesteudbyderen, eller ikke giver mulighed for at behandle eller lagre data, eller såfremt muligheden for at lagre eller behandle data ikke er en væsentlig del af de tjenesteydelser, der leveres til brugerne, som f.eks. juridisk rådgivning, arkitektvirksomhed, ingeniørvirksomhed, bogføring og revision, der leveres online og på afstand, er tjenesten ikke omfattet af definitionen, også selv om den måtte være omfattet af definitionen af informationssamfundets tjenester i henhold til direktiv (EU) 2015/1535. [...]

- (17) Udbydere af internetinfrastruktur-tjenester knyttet til tildeling af navne og numre, f.eks. domænenavneregistrarer og -registre og anonymiserings- og proxytjenesteudbydere eller regionale internetregistre over internetprotokoladresser ("IP"-adresser), er særlig relevante for identificering af aktører bag skadelige eller kompromitterede websteder. De er i besiddelse af data, som har særlig relevans for strafferetlige efterforskninger, da de kan muliggøre identificering af en person eller en enhed bag et websted, der udnyttes til kriminelle aktiviteter, eller som er offer for kriminelle handlinger i tilfældet med et kompromitteret websted, som er blevet overtaget af kriminelle.

- (18) Den retlige repræsentant bør kunne efterleve afgørelser og kendelser, som vedkommende modtager af medlemsstaternes myndigheder på vegne af tjenesteudbyderen, som bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre dette resultat, herunder tilstrækkelige ressourcer og beføjelser. Skulle sådanne foranstaltninger slet ikke være truffet eller være behæftet med mangler, bør det ikke kunne begrunde manglende overholdelse af afgørelser eller kendelser inden for dette direktivs anvendelsesområde, hverken for tjenesteudbyderen eller dennes retlige repræsentant. **Tjenesteudbydere må heller ikke fritage sig selv for skyld på grundlag af manglende eller ineffektive interne procedurer, da de er ansvarlige for at tilvejebringe de ressourcer og beføjelser, der er nødvendige for at garantere overholdelsen af kendelser og nationale afgørelser. Den retlige repræsentant bør heller ikke kunne fritage sig selv for skyld ved f.eks. at hævde, at vedkommende ikke er beføjet til at udlevere data. Tjenesteudbyderen og dennes retlige repræsentant eller repræsentanter bør fortsat selv blandt hinanden kunne fordele opgaver med hensyn til at identificere og få adgang til de ønskede beviser, så længe afgørelser og kendelser, der er rettet mod dem, er blevet overholdt.**
- (19) Tjenesteudbyderne bør meddele den medlemsstat, hvori deres retlige repræsentant er bosiddende eller etableret, identitet og kontaktoplysninger på deres retlige repræsentant og efterfølgende ændringer og ajourføringer af oplysningerne. Meddelelsen bør også indeholde oplysninger om de sprog, som henvendelser til den retlige repræsentant kan affattes på, herunder [...] ét **eller flere** af de **i henhold til national ret** officielle sprog i den medlemsstat, hvori den retlige repræsentant er bosiddende eller etableret, men kan omfatte andre officielle sprog i Unionen, såsom det sprog, der benyttes i tjenesteudbyderens hovedsæde.

Når tjenesteudbyderen udpeger mere end én retlig repræsentant, kan vedkommende også oplyse grunde til at vælge en bestemt repræsentant til en given henvendelse. Disse grunde [...] bør følges undtagen [...], **hvis de kompetente myndigheder finder det nødvendigt at afvige fra disse grunde fra sag til sag , [...] f.eks. hvis den retlige repræsentant er indisponibel eller uvillig til at samarbejde. Afviger de kompetente myndigheder undtagelsesvis fra disse grunde, bør de kun rette henvendelse til den retlige repræsentant etableret i en medlemsstat, der deltager i det pågældende instrument.** [...] ¹⁰ Medlemsstaterne bør [...] offentliggøre **og ajourføre** de relevante oplysninger om deres land på en dedikeret [...] **internetside** for [...] **Det Europæiske Retlige Netværk på det strafferetlige område** for at lette koordineringen mellem medlemsstaterne og henvendelser til den retlige repræsentant fra myndigheder i en anden medlemsstat. **Dataene kan også yderligere videregives for at lette kompetente myndigheders adgang til disse data, såsom via dedikerede intranetsteder eller -fora og platforme.**

---

¹⁰ [...]

(20) **Tjenesteudbyderen bør være underlagt sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, ved tilsidesættelse af sin [...] pligt til at udpege en retlig repræsentant, give den retlige repræsentant de nødvendige beføjelser og ressourcer til at efterleve afgørelser og kendelser, fastlægge de nødvendige procedurer og meddele [...] oplysningerne herom [...]. Tjenesteudbyderen og den retlige repræsentant bør være underlagt sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, hvis den retlige repræsentant systematisk overtræder pligten til at samarbejde med de kompetente myndigheder ved modtagelse af afgørelser og kendelser. Medlemsstaterne bør sikre, at både den udpegede retlige repræsentant og tjenesteudbyderen hæfter solidarisk for manglende overholdelse af forpligtelser, der udspringer af gældende lovgivning ved modtagelse af afgørelser og kendelser. Ved solidarisk hæftelse forstås, at såvel den retlige repræsentant som tjenesteudbyderen kan straffes for begges manglende overholdelse af enhver forpligtelse i henhold til dette direktiv. Den solidariske hæftelse omfatter ikke handlinger eller undladelser fra tjenesteudbyderens eller den retlige repræsentants side, der udgør en strafbar handling i henhold til loven i den medlemsstat, der idømmer sanktionen.** Sanktionerne bør under ingen omstændigheder omfatte et forbud, hverken permanent eller foreløbigt, mod levering af tjenesten. Medlemsstaterne bør koordinere deres håndhævelsesforanstaltninger, når en tjenesteudbyder udbyder sine tjenester i flere medlemsstater. **De centrale myndigheder bør koordinere** for at sikre en sammenhængende og forholdsmæssig tilgang [...]. Kommissionen kan lette denne koordinering om nødvendigt, men skal oplyses om tilfælde af overtrædelse. Dette direktiv regulerer ikke de kontraktlige arrangementer vedrørende overførsel eller overdragelse af de finansielle konsekvenser mellem tjenesteudbydere og deres retlige repræsentanter af sanktioner, der iværksættes over for dem.

- (20a) Når der i det enkelte tilfælde fastsættes en passende sanktion, der står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, bør de kompetente myndigheder også tage hensyn til tjenesteudbyderens finansielle formåen.
- (21) Dette direktiv berører ikke myndighedernes undersøgelsesbeføjelser i civile eller forvaltningsretlige sager, herunder når sådanne sager kan føre til sanktioner.
- (22) For at sikre ensartet anvendelse af direktivet bør der indføres yderligere mekanismer til samordning mellem medlemsstaterne. Til det formål bør medlemsstaterne udpege en central myndighed, som kan forsyne centrale myndigheder i andre medlemsstater med oplysninger og bistand ved anvendelsen af direktivet, navnlig når der overvejes håndhævelsesforanstaltninger i henhold til direktivet. Denne koordineringsmekanisme bør sikre, at relevante medlemsstater oplyses om en medlemsstats hensigt om at iværksætte en håndhævelsesforanstaltning. Desuden bør medlemsstaterne sikre, at centrale myndigheder kan give hinanden **enhver relevant oplysning og** hjælp under sådanne omstændigheder og samarbejde med hinanden i relevant omfang. Samarbejdet mellem centrale myndigheder i tilfælde af en håndhævelsesforanstaltning kan indebære koordinering af en håndhævelsesforanstaltning mellem kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater. **Det bør tage sigte på at undgå positive eller negative kompetencekonflikter.** De centrale myndigheder **bør** [...] også involvere Kommissionen i relevant omfang i forbindelse med koordinering af en håndhævelsesforanstaltning. Indførelsen af **disse myndigheders pligt til at samarbejde** [...] berører ikke den enkelte medlemsstats ret til at iværksætte sanktioner over for tjenesteudbydere, som ikke opfylder deres forpligtelser i henhold til direktivet. Når der udpeges og offentliggøres information om centrale myndigheder, gør det det lettere for tjenesteudbyderen at give meddelelse om udpegningen af og kontaktoplysninger om vedkommendes retlige repræsentant til den medlemsstat, hvori den retlige repræsentant er bosiddende eller etableret.

- (23) Da formålet med dette direktiv, nemlig at fjerne hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser i forbindelse med indsamling af bevismateriale i straffesager, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men på grund af sådanne tjenesters grænseløse karakter bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (24) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹¹ og afgav en udtalelse den (...) ¹².
- (25) Kommissionen bør foretage en evaluering af dette direktiv, som bør være baseret på de fem kriterier: effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og merværdi for EU og danne grundlag for konsekvensanalyser af eventuelle yderligere foranstaltninger. Evalueringen bør afsluttes inden fem år efter direktivets ikrafttræden for at muliggøre indsamling af tilstrækkelige data om den praktiske gennemførelse heraf. Der bør indhentes oplysninger regelmæssigt og med henblik på at kvalificere evalueringen af dette direktiv —

---

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EF\) nr. 45/2001](#) af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

¹² EUT C [...] af [...], s. [...].

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastlægger reglerne for visse tjenesteudbyderes retlige repræsentation i Unionen til modtagelse, overholdelse og håndhævelse af afgørelser og kendelser udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager.
2. Medlemsstaterne [...] **må** ikke pålægge tjenesteudbydere, der er omfattet af dette direktiv, yderligere forpligtelser ud over dem, der udspringer af direktivet, jf. stk. 1.
3. Dette direktiv berører ikke de nationale myndigheders beføjelser i overensstemmelse med EU-retten og national ret til at henvende sig **direkte** til tjenesteudbydere, der er etableret på deres område, i det [...] i stk. 1 anførte øjemed.
4. Dette direktiv finder anvendelse på tjenesteudbydere som defineret i artikel 2, nr. 2, som udbyder deres tjenester i Unionen. Direktivet finder ikke anvendelse på tjenesteudbydere, der er etableret på en enkelt medlemsstats område og alene udbyder tjenester på denne medlemsstats område.

Artikel 2
Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "retlig repræsentant": en juridisk eller fysisk person, som skriftligt udpeges af en tjenesteudbyder i henhold til artikel 1 og artikel 3, stk. 1, 2 og 3
- 2) "tjenesteudbyder": enhver fysisk eller juridisk person, der udbyder en eller flere af følgende kategorier af tjenester, **bortset fra finansielle tjenesteydelser som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2006/123/EF:**
  - a) elektroniske kommunikationstjenester som defineret i artikel 2, nr. 4), i [...] direktiv (EU) 2018/1972 om en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation¹³ [...]
  - b) **domænenavn- og IP-nummertjenester til internettet, såsom IP-adresseudbydere, domænenavnregistre, domænenavnregistratorer og tilknyttede anonymiserings- og proxytjenester**
  - c) **andre** informationssamfundstjenester som defineret i artikel 1, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535¹⁴, **som giver:**
    - **brugerne mulighed for at kommunikere med hinanden eller**
    - **for at behandle eller lagre data på vegne af de brugere, som tjenesten udbydes til [...]**

---

¹³ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/1972 af 11. december 2018 om oprettelse af en europæisk kodeks for elektronisk kommunikation (EUT L 321 af 17.12.2018, s. 36.).**

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv \(EU\) 2015/1535](#) af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

- d) [...]
- 3) "udbyder tjenester i en medlemsstat":
- a) sætter juridiske eller fysiske personer i en medlemsstat i stand til at benytte de i nr. 2) anførte tjenester, og
  - b) som har en væsentlig tilknytning **på grundlag af specifikke faktuelle kriterier** til den eller de medlemsstater, der er nævnt i litra a)
- 4) "etablering" **eller "under etablering"**: [...] faktisk udøvelse af erhvervsvirksomhed i et ikke nærmere angivet tidsrum og ved hjælp af en fast infrastruktur, hvorfra aktiviteten med levering af tjenester rent faktisk udføres, eller [...] forretningen drives
- 5) "koncern": en koncern som defineret i artikel 3, nr. 15), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849¹⁵.

Artikel 3

Retlig repræsentant

1. Medlemsstater, hvori en tjenesteudbyder, der udbyder tjenester i Unionen, er etableret, sikrer, at denne tjenesteudbyder udpeger mindst én retlig repræsentant i Unionen til modtagelse, overholdelse og håndhævelse af afgørelser og kendelser udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager. Den retlige repræsentant er bosiddende eller etableret i en af de medlemsstater, hvor tjenesteudbyderen er etableret eller udbyder tjenester.

---

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets [direktiv \(EU\) 2015/849](#) af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

2. Når en tjenesteudbyder ikke er etableret i Unionen, sikrer medlemsstaterne, at en sådan tjenesteudbyder, der udbyder tjenester på deres område, udpeger mindst én retlig repræsentant i Unionen til modtagelse, overholdelse og håndhævelse af afgørelser og kendelser udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager. Den retlige repræsentant er bosiddende eller etableret i en af de medlemsstater, hvor tjenesteudbyderen udbyder tjenester.
3. For så vidt angår modtagelse, overholdelse og håndhævelse af afgørelser og kendelser udstedt af medlemsstaternes kompetente myndigheder i henhold til EU-retlige instrumenter, [...] **der falder ind under anvendelsesområdet for** afsnit V, kapitel 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager, sikrer de medlemsstater, der deltager i disse retlige instrumenter, at tjenesteudbydere, der udbyder tjenester på deres område, udpeger mindst én retlig repræsentant i en af dem. Den retlige repræsentant er bosiddende eller etableret i en af de medlemsstater, hvor tjenesteudbyderen udbyder tjenester.
4. Tjenesteudbydere **kan** [...] udpege yderligere retlige repræsentanter [...] i andre medlemsstater, [...] hvori tjenesteudbyderne **er etableret eller** udbyder deres tjenester. Tjenesteudbydere [...] må kollektivt udpege én retlig repræsentant.
5. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser og kendelser udstedt af **de** [...] kompetente myndigheder med henblik på indsamling af bevismateriale i straffesager rettes til den retlige repræsentant, som tjenesteudbyderen har udpeget til formålet. Den **retlige** repræsentant betros ansvaret for modtagelse [...] **og** håndhævelse **af** [...] sådanne afgørelser og kendelser på vegne af den pågældende tjenesteudbyder og kan underkastes håndhævelsesforanstaltninger.

6. Medlemsstaterne sikrer, at tjenesteudbydere, der er etableret eller udbyder tjenester på deres område, forsyner deres retlige repræsentant med de nødvendige beføjelser og ressourcer til at efterleve [...] de afgørelser og kendelser, **de modtager fra en hvilken som helst medlemsstat.**
- 7.¹⁶ [...] **De medlemsstater, hvori [...] den retlige repræsentant er bosiddende eller etableret [...], kontrollerer, at de pågældende retlige repræsentanter fra tjenesteudbyderne er blevet forsynet med de nødvendige beføjelser og ressourcer til at efterleve de afgørelser og kendelser, de modtager fra en hvilken som helst medlemsstat og at de samarbejder [...]** med de kompetente myndigheder, når vedkommende modtager sådanne afgørelser og kendelser, i overensstemmelse med den gældende retlige ramme.
8. Medlemsstaterne sikrer, at **både** den udpegede retlige repræsentant **og tjenesteudbyderen hæfter solidarisk** for manglende overholdelse af forpligtelser, der udspringer af gældende lovgivning ved modtagelse af afgørelser og kendelser [...] **på den måde, at såvel den retlige repræsentant som tjenesteudbyderen kan straffes for begges manglende overholdelse.** Navnlig kan manglende hensigtsmæssige interne procedurer mellem tjenesteudbyderen og de retlige repræsentanter ikke **af hverken den ene eller den anden** bruges som begrundelse for manglende opfyldelse af disse pligter. **Den solidariske hæftelse omfatter ikke handlinger eller undladelser fra tjenesteudbyderens eller den retlige repræsentants side, der udgør en strafbar handling i den medlemsstat, der anvender sanktionen.**
9. Medlemsstaterne sikrer, at pligten til at udpege en retlig repræsentant [...] **er opfyldt senest [seks måneder fra datoen for gennemførelsen som fastsat i artikel 7] for tjenesteudbydere,** som udbyder tjenester i Unionen på den pågældende dato, eller fra det øjeblik, tjenesteudbyderen påbegynder udbuddet af tjenester i Unionen, for de tjenesteudbyderes vedkommende, som påbegynder udbuddet af tjenester efter [...] **den dato.**

---

¹⁶ Stk. 6 og 7 i denne artikel fra Kommissionens forslag er byttet rundt.

Artikel 4
Meddelelser og sprog

1. Medlemsstaterne sikrer, at hver tjenesteudbyder, som er etableret eller udbyder tjenester på deres område, efter udnævnelsen af sin retlige repræsentant i overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, 2, [...] 3 **og 4**, skriftligt oplyser den centrale myndighed i den medlemsstat, hvori den retlige repræsentant er bosiddende eller etableret, om udpegningen og kontaktoplysningerne på den retlige repræsentant samt eventuelle ændringer heraf.
2. Meddelelsen specificerer det eller de officielle sprog i Unionen, jf. forordning nr. 1/58, hvorpå den retlige repræsentant kan kontaktes. Heri indgår [...] ét **eller flere** af de officielle sprog **i overensstemmelse med national ret** i den medlemsstat, hvori den retlige repræsentant er bosiddende eller etableret.
3. Når en tjenesteudbyder udpeger flere repræsentanter, specificerer vedkommende i sin meddelelse det eller de officielle sprog i Unionen eller de medlemsstater, som de hver især dækker, [...] **og** eventuelle andre grunde til at vælge den relevante retlige repræsentant til en given henvendelse. [...] **De kompetente myndigheder kan afvige fra disse grunde i det enkelte tilfælde. Medlemsstaterne sikrer om nødvendigt, at den retlige repræsentant, til hvem henvendelsen er rettet, i disse tilfælde efterlever disse afgørelser og kendelser.**
4. [...] Medlemsstaterne sikrer, at [...] de oplysninger, der er meddelt dem i overensstemmelse med denne artikel, **er offentligt tilgængelige [...] på en dedikeret internetside [...] for Det Europæiske Retlige Netværk på det strafferetlige område. Medlemsstaterne sikrer, at disse oplysninger løbende ajourføres. Disse oplysninger må yderligere videregives for at lette de kompetente myndigheders adgang.**

Artikel 5

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner for overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af **artikel 3 og 4** [...], og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre håndhævelsen heraf. De fastsatte sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne giver inden den i artikel 7 fastsatte dato Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger, og underretter den straks om alle senere ændringer, der berører dem. Medlemsstaterne informerer også årligt Kommissionen om tjenesteudbydere, der ikke overholder reglerne, og relevante håndhævelsesforanstaltninger, der iværksættes over for dem.

Artikel 6

[...] Centrale myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger **i overensstemmelse med deres retssystem en eller flere** [...] centrale **myndigheder** [...] til at sikre en ensartet og forholdsmæssig anvendelse af dette direktiv.
2. Medlemsstaterne informerer Kommissionen om deres udpegede centrale myndighed eller myndigheder, jf. stk. 1. Kommissionen fremsender en liste over udpegede centrale myndigheder til medlemsstaterne. Kommissionen gør også en liste over udpegede centrale myndigheder offentligt tilgængelig for at gøre det lettere for en tjenesteudbyder at sende meddelelser til de medlemsstater, hvor vedkommendes retlige repræsentant er bosiddende eller etableret.
3. Medlemsstaterne sikrer, at **deres** centrale myndigheder [...] **koordinerer og samarbejder indbyrdes og, hvis det er relevant, med Kommissionen og giver hinanden passende oplysninger og** [...] bistand **med henblik på en** [...] ensartet og forholdsmæssig **anvendelse af dette direktiv. Koordinering, samarbejde**, informationsudveksling og [...] bistand omfatter navnlig håndhævelsesforanstaltninger.

4. [...]

Artikel 7

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest [...] **18** måneder efter ikrafttrædelsen. De underretter straks Kommissionen herom.
2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 8

Evaluer ing

Senest [*fem år fra datoen for anvendelsen af dette direktiv*] gennemfører Kommissionen en evaluering af direktivet og fremlægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv, herunder en vurdering af behovet for at udvide anvendelsesområdet. Rapporten ledsages om nødvendigt af et forslag til ændring af dette direktiv. Evalueringen foretages i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.

Artikel 9
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 10
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne [...].

Udfærdiget i Bruxelles den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand
